

Men disse mindretalsindstillinger til betænkningssarbejdet kan jo ikke i sig selv være en tilstrækkelig argumentation for, at Retslægerådet f.eks. skal holde ressortmæssig flyttedag. SF tegner sig for – ud over forslaget om det ressortmæssige tilhørsforhold – ca. seks andre og ret afgørende – for nogle af punkterne i hvert fald – ændringer i Retslægerådets sammensætning, dets funktion og dets kompetence.

I virkeligheden er der jo tale om ret indgribende forslag, som vi ikke mener man bare kan tilslutte sig, men ej heller bare afvise. Lad os nu se, hvad der kommer ud af mødet med Retslægerådet, og ligeledes se på, hvad der kommer ud af det udvalgsarbejde, som lovforslaget selvfølgelig påkalder sig.

Så selv om Socialdemokratiet kan garantere, at vi gerne bidrager til en drøftelse om rådets sammensætning og funktion, så mener vi ikke, at der skal ske så omfattende ændringer af Retslægerådets stilling på et så åbenbart spinkelt grundlag. Men det kan slet ikke udelukkes, at Socialdemokratiet til syvende og sidst kan erklære sig enig i forslagens hensigter i hvert fald.

Men jeg vil gerne gøre SF – og det måske lidt drillende – opmærksom på, at det som bekendt er statsministeren, som bestemmer, hvor det skab omkring, hvem der skal være ressortminister, skal stå, altså om Retslægerådet skal befinde sig inden for Justitsministeriets eller Indenrigsministeriets ressortområde. Kunne man ikke lige så godt forestille sig, at Retslægerådet i hvert fald i princippet kunne høre hjemme under Sundhedsministeriet? Men jeg har forstået på de ledsagende bemærkninger, at det kan slet ikke komme på tale fra SF's side i hvert fald. Men der er interessante ting, som vi vil komme til at kigge på i udvalget og i de møder, vi skal have.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Det var en forbløffende negativ tale, som hr. Poul Qvist Jørgensen holdt, men den endte en lille smule godt, kunne jeg høre.

Jeg vil først lige sige, at det er fuldstændig rigtigt, at Retsudvalget og § 71-tilsynet har aftalt et møde med Retslægerådet, men det er rent faktisk sket på et tidspunkt, der ligger lang tid efter, at vi i SF har sat det her projekt i gang, så det er ikke et forsøg på at give SF's bud forud for mødet med Retslægerådet; det er helt sikkert. Det er ikke den måde, vi driver politik på.

Og så vil jeg godt lige understrege over for hr. Poul Qvist Jørgensen, at det, der er vort budskab med det her forslag, er at få sat fokus på retssikkerheden. Det er at få sat fokus på, at Retslægerådets udtalelser meget tit lægges stort set uprøvet til grund for domstolsafgørelser. Det er dét, vi vil have sat fokus på. Det kan handle om, at der skal mundtlighed til. Det kan handle om, at der skal flere mennesker ind. Det kan handle om mange forskellige ting. Men det er en debat, vi skal tage.

Den her lovgivning stammer fra 1909. Det er ret lang tid siden. Der er faktisk mange typer af akademiske uddannelser, der er kommet efterfølgende. Hvorfor skal det kun være læger? Det er den debat, vi sådan lige vil starte.

Ulla Tørnæs (V):

Med dette lovforslag foreslår SF en ændring af det nuværende Retslægeråd. SF foreslår bl.a. en ændret sammensætning, ændrede arbejds gange i rådet, samt endelig, at rådet skal høre under Indenrigsministeriets ressort frem for som nu under Justitsministeriets.

Lad mig starte med at rose SF for at bringe denne diskussion op her i Folketinget. Jeg synes, det er godt, at vi får lejlighed til at diskutere så vigtigt et emne, som Retslægerådet jo er. Jeg deler fuldt ud den opfattelse, der står i bemærkningerne om, hvilken betydning Retslægerådet har for mange mennesker. Og jeg ser frem til den dialog med Retslægerådet, som justitsministeren nævnte.

Retslægerådet kan have helt afgørende indflydelse på den enkelte borgers liv, for der er jo tale om, at Retslægerådet er blevet pålagt særdeles vidtgående beføjelser over for den enkelte, når der i § 1 i lov om Retslægerådet står:

»Retslægerådets opgave er at afgive lægevidenskabelige og farmaceutiske skøn til offentlige myndigheder i sager om enkeltpersoners retsforhold.«

Det er klart, at vi skal sikre borgernes retssikkerhed ikke mindst i sager, hvor en offentlig myndighed har beføjelser som dem, vi har valgt at tillægge Retslægerådet. Jeg er derfor helt enig i, at vi skal sætte hensynet til retssikkerheden i fokus.

Men det er vanskeligt ud fra SF's forslag at gennemskue, om det nu også er tilfældet med dette forslag. Er det, der foreslås, tilstrækkeligt? Og er vi nu sikre på, at det er den helt rigtige vej, SF foreslår, til netop at sikre borgernes retssikkerhed? Jeg ved det ikke.